

3r premi prosa 60 euros

Pseudònim: STICKSEA

Obra: (256)- TORN DE PARAULA

Autora: LUCÍA PALOMAR ALBARRÁN

256

Torn de paraula

Avui he volgut obrir els ulls. Comóc molt moguda i lleugera i sembla que puguis estar alhora a tots llocs, sempre he pensat erròniament que tothom s'adonava de la meva presència i... No és així, molts cops per la meva grandària no saben veure que existeixo, que els estic sentint, que estic entre ells, a dos pams dels seus nassos. Molts saben que sóc a prop però no em reben amb els braços oberts. Ahir dos nens jugaven a fet i amagar i es van ficar dins d'un antic armari i, jo vaig decidir amagar-me allà, amb ells. Un d'ells es va posar a esternudar tot dient al seu company "és que tinc al·lèrgia". Abans pensava que era tot cosa meva i que ningú no anava en contra meva però, aquest noi em va fer mal i ja no tinc les coses tan clares.

Acostumo a anar poc als metges perquè, sembla increïble però, fins i tot d'allà em fan fora, no m'hi volen. Quan això em passa acostumo a quedar-me feta una bola en una cantonada, en repòs, pensant què tinc que sembla que tan poc agrada a tothom. M'han passat escombres, fregalls i plomalls per sobre. Ja que els agrada jugar així amb mi, posats a demanar, m'estimo més un cubell d'aigua ja que tothom em tracta de bruta i m'intenta netejar o directament em fa fora, que intentin fer-ho de la millor manera possible.

Ara queenso, porto molta estona queixant-me però encara no m'he presentat. El meu nom no és el més important així que, el deixaré pel final. Sóc de talla petita per ser sincera i m'acostumo a ajuntar amb els que són iguals a mi en

tots els sentits (que són els únics que m'entenen, ja que els passa el mateix). Sóc una amant de la literatura, puc estar hores i fins i tot dies sencers entre prestatgeries, tot i que també m'agrada molt seure a terra a pensar i reflexionar quan estic cansada i, si pot ser en una cantonada, millor. M'encanta amagar-me per veure si els meus amics em troben i s'apilen ben a prop meu perquè no ens vegi qui sigui que ens estigui buscant. Estem molt de temps amagats però ens acaben trobant sempre. El que no m'agrada és la frase "Això està molt brut. Tu vas fora ara mateix", que utilitzen mentre ens donen via.

També és cert que sóc una mica insistent en tots els sentits, i si porto tant de temps sentint i veient segons què, ho hauria de tenir assumit i respectar que hi ha molta gent que no m'estima i d'altres se senten indiferents davant la meua presència. He après la lliçó, les coses van així i mentre que agradi als meus, jo ja tinc suficient. Podent seguir jugant al fet i amagat i quedar-me amb algun amic en algun racó inhòspit esperant que algú ens trobi i que, per variar, ens tregui d'allà, ja estaria content.

I ara, després de tot, us diré el meu nom. La majoria de vosaltres, us agradi o no, haureu sentit parlar de mi molts cops, coneguda sí que sóc. El meu nom és Pols, La Pols pels companys.

Sticksea, 17